

LA GUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tant i número d'insercions.

ANY II - NÚMERO 71

OLOI, 2 DE NOVEMBRE DEL 1935

PREU 15 cèntims.

SOBRE LA GUERRA

per R. PLA ICORAL

II

La gran tragèdia totjust acabada ara fa disset anys, no fou pas la primera experiència d'aquesta mena per la qual ha tingut de passar la humanitat incorregible. Amb tot, els seus resultats, les seves horroroses conseqüències superen, d'una manera incalculable, tot quant s'havia vist fins allavors.

El balanç de la fi de la guerra, el balanç de tot allò que es pot pesar, medir o comptar, no podia ésser ni més tràgic ni més eloqüent. Heus-lo ací:

10	milions	de morts
19	»	de ferits
10	»	de mutilats
7	»	de presoners
9	»	d'orfes
5	»	de vídues
10	»	de refugiats
74	»	de mobilitzats

Fora una tasca vana, voler analitzar amb paraules el que aquestes xifres representen, tota vegada que parlen per elles soles. No són números fets, inexpressius, sinó que simbolitzen tota una epopeia de dolor, de destrucció i de llàgrimes, com cap més en registra la Història. Davant aquests números, davant la tràgica realitat que representen, hom compren i valora en tota la seva importància l'esforç idealista de tots aquells homes que després de la passada guerra mundial han intentat, d'una manera o altra, fer possible l'establiment de la pau en el món. Els noms de Wilson, de Briand, de Barthou, d'Henderson entre altres, mereixen, en aquest aspecte, una gratitud eterna.

I, tanmateix, per què tota aquella incabable i dantesca llista de víctimes que acabem d'enumerar? Per què tota aquella obra de massacre i destrucció de precioses vides humanes? La passada guerra fou voltada d'una aureola idealista que estava molt lluny de merèixer. Hom digué que era la guerra de la llibertat de les nacions, una guerra feta expressament contra la rapinya de l'imperialisme i fins i tot — oh paradoxa — la guerra que ha-

via d'acabar per sempre més amb totes les guerres... Altra volta el si vis pacem para bellum, servint de bandera i excusa.

Tanmateix, al cap de disset anys de signat l'armistici, quins són els fruits, una mica assaonats, de la gran matança? On és la tan gallejada «llibertat dels pobles»? Certament que algunes nacions oprimides trobaren en ella la llur emancipació; però n'hi ha prou en donar una ullada al mapa per a constatar amb quanta arbitrarietat foren dibuixades de nou les fronteres i quants pobles són encara avui víctimes d'una tutela estranya. On és, per altra part, aquella «abolició dels imperialismes»? Pel contrari, en lloc de desaparèixer els havem vistos ressucitar més amenaçadors que mai, amb noms nous de trinca, amb una disfressa nova, però sempre perseguint els mateixos fins amb idèntics mitjans, que no poden ésser altres que la guerra. I no cal que parlem d'aquella il·lusió pueril que feia pensar a algú que la passada guerra les aboliria totes en el futur. L'experiència d'aquests disset anys de pau armada, en el curs dels quals els pobles no han deixat mai de sotjar-se amb un recel cada dia en augment fins arribar a la crisi angoixosa d'avui, tiren per terra totes les esperances dels qui volien consolidar la pau i la justícia entre els pobles, mitjançant la contundència de les accions armades.

Deu milions de morts; dinou milions de ferits; deu milions de mutilats; nou milions d'orfes... Tota aquesta lletania de dolor per a trobar-nos, al cap de disset anys només, abocats als mateixos perills, amb la mateixa angoixa, amb els mateixos factors en joc que en vigílies de desencadenar-se la més gran de les massacres humanes....

* * *

Aquests milions de vides destruïdes i de llars desfetes, aquests milions d'homes que passen pel món llurs cossos horrosament mutilats, tot el dolor i tota la desesperació que causà la guerra, certament que no són coses que admeten una conversió amb diner. Tot l'or del món plegat no fora prou per ofegar aquest

clam dolorit, aquesta ferida sangonant oberta en el cor i en la carn de la humanitat sofrent.

Però encara hi ha més, que no fou solament aquest l'estrall causat per la passada guerra. Són a la memòria de tothom la immensitat de riqueses destruïdes, una bona part de les quals, al cap de disset anys, hom no ha pogut encara edificar de nou.

I ara, fixat bé, lector. Segons una estadística publicada en el *Journal des mutilés et combattants*, la passada guerra costà als països beligerants no gens menys que la friolera de **deu trillons** de francs. Se t'ha ocorregut alguna vegada calcular tot el que podria fer-se amb una suma de diner semblant?

Tots els Estats—i això ja ve de temps—s'han queixat i continuen queixant-se de l'exigüitat de llurs pressupostos per tal de poder atendre convenientment totes les necessitats públiques. Bé deu ésser això cert, quan encara hi ha tant per fer en els serveis de cultura, higiene, assistència social, obres públiques etc, etc. Però el diner que no es troba per això, el diner que no pot esmerçar-se en el millorament de la condició moral i material dels ciutadans es trobà, durant els anys 1914-1918, per a matar deu milions de persones, per a vestir de dol la meitat de la població d'Europa.

No hi ha prou diners per a construir escoles modernament util·lades i suficients per a instruir i educar tota la població escolar de les diverses nacions; no hi ha prou diners per esmerçar-los en l'enderroc d'aquests barris infectes, vergonya de les grans ciutats, cataus del vici, infecció i misèria, i construir-ne d'altres en el seu lloc que siguin una garantia per la salut i la dignitat de les classes humils que hi sojornen; no hi ha prou diners per a fundar hospitals i sanatoris per a les masses proletàries, com no n'hi ha per a establir-los-hi un retir obligatori decent i immunitzar-les de totes aquelles contingències —malaltia, invalidesa, atur forçós— que constitueixen el negre i angoixós pessebre de tota la seva vida. No, no hi ha prou diners per a tot això, com tampoc n'hi ha

per a construir carreteres i canals, per a repoblar els boscos, per a explotar empreses d'utilitat pública avui en mans dels especuladors del diner, en fi, per a fomentar i incrementar les diverses fonts de riquesa dels respectius països. No hi ha prou diner per a tot això! Però les nacions europees esmerçaven, en el curt espai de quatre anys, **deu trillons** de francs... per a destruir milions de vides humanes i tota una riquesa material i espiritual acumulada amb l'esforç de qui sap quants segles!

Deu trillons de francs! Descomposeu aquesta xifra astronòmica en tantes parts com serveis d'utilitat pública solen tenir establerts els Estats de tot el món; distribuïu aquests trillons als ministeris de Cultura, Obres Públiques i Assistència Social i calculeu el que podria fer-se amb

un capital així de fantàstic. Calculeu les Universitats, els Instituts, els centres docents de tota mena que podrien construir-se; averigüeu els quilòmetres de carreteres i canals que es podrien obrir; escatiu els hospitals, els sanatoris, les assegurances en tots els ordres que es podrien establir pels obrers; calculeu tot això, i us prometo que n'obtindreu ensenyances altament profitoses.

No sereu els primers en efectuar aquests càlculs. Segons dades extretes del *Journal des mutilés et combattants* ja esmentat, amb els diners que la guerra de 1914 a 1918 ha costat, s'hauria pogut proveir d'un xalet amoblat, amb jardí i dependències d'un valor de 100.000 francs a totes les famílies dels països següents: Estats Units, Canadà, Anglaterra, França, Bèlgica, Alemanya i Rússia

i s'hauria pogut construir a totes les ciutats de més de 200.000 habitants d'aquests països: un hospital de 125 milions de francs de cost, una Biblioteca de 125 milions de francs de cost i una Universitat de 250 milions de francs de cost.

Barregeu, partiu, distribuïu aquests deu trillons de la manera que millor us plagui; esmerceu-los segons les vostres preferències però destinant-los sempre a la utilitat pública, i sempre obtindreu l'enorme quantitat de riquesa que es podria construir amb aquesta fabulosa suma de diner.

Però no s'acaba aquí; hi ha més encara. De la guerra ençà s'han escolat ja disset anys. Durant aquestes anyades i a conseqüència de la inseguretat internacional que hi ha hagut sempre, per culpa d'aquesta indissimulada desconfiança i mal contingut recel que ha planat contínuament entre els pobles d'ençà de la guerra, havem vist com tots els Estats augmenten cada any una mica més llurs pressupostos de guerra, alguns dels quals pugen actualment a quantitats verament esfereïdores. Sumeu aquestes quantitats, reuniu en una sola tot aquest diner que només s'esmerça en engreixar els fabricants d'armaments i torneu a calcular tot el que de profitós amb ell podria fer-se.

Mentrestant, mai com ara havien estat desatesos els serveis públics i abandonada l'assistència dels ciutadans. Com no han d'ésser-ho, si l'Estat no es sent mai segur i necessita tots els seus recursos econòmics per tal d'assegurar-se la defensa?

Recentment, a Espanya mateix, on el nivell cultural dels ciutadans dista molt de poder-se equiparar amb el dels altres països d'Europa, havem vist com amb el propòsit d'efectuar algunes economies es suprimien algunes dotzenes de centres d'ensenyament, però en canvi es votava un crèdit de 50 milions per a material de guerra. I això que el nostre Estat no és pas dels qui veu més amenaçada la seva pau per una possible agressió externa. I aquest fet que havem vist a Espanya en petites proporcions es repeteix, extraordinàriament agreujat, per tots els pobles del món, d'ençà de la passada guerra.

No acabariem mai de retreure exemples i barrejar xifres per tal de demostrar la ceguera dels homes en entossudir-se en conservar unes doctrines i posar en pràctica uns procediments que només causen la ruïna en el món, quan molt bé podrien, amb una mica de seny i reflexió, emprar totes aquestes energies i cabals en assegurar-se una existència digna, dotada suficientment de totes aquelles comoditats la manca de les quals és, avui, el primer factor d'aquesta atmòsfera de descontent i revolta que plana en el món. No fora cap afirmació atrevida el dir que si tota l'energia que fan malbé els pobles en preparar i desencadenar la guerra, l'esmercessin en obres de profit, la humanitat tindria abastament coberts els seus dignes afanys, la insatisfacció dels quals no li permet esguardar el futur amb l'optimisme i la confiança que ella voldria.

Mirat baix aquest aspecte, el món fa l'efecte d'un individu que amb tot i tenir la sort i la ventura a l'abast de la seva mà s'entussudís a renunciar-hi, com atacat d'una incompreensible follia.

L'església catòlica i els treballadors

En «El Debate» del dia onze d'octubre trobem un curiós editorial que comenta una pastoral col·lectiva del clerical mexicà. Hem dit que és un curiós editorial per quan l'editorialista del diari catòlic madrileny demana llibertat per a l'església a terres de Mèxic. No descobrim res de nou si diem que els catòlics demanen llibertat allà on ells no poden manar, i allà on manen o tenen influència sobre el poder públic exerceixen una dictadura despòtica contra els que no pensen com ells.

Ara mateix ens trobem que fa més d'un any que l'església té una influència preponderant al nostre país, amb ministres catòlics, i que no es tolera cap propaganda, declaradament oberta, a cap partit de l'oposició, i es manté l'estat d'alarma en les principals poblacions del territori de la República, avui per avui, en mans dels catòlics. I que tant ací com a Mèxic vulneren les lleis constitucionals; ací acordant concedir el havers a la clerecia, i allí combatent, quan poden amb les armes a la mà, l'Estat republicà, i sempre amb atacs verbals insidiosos. des de les troncs i els confessionaris.

Es xocant el que diuen els prelats de l'església catòlica mexicana, segons el diari jesuïta de Madrid. Afirment que ells sempre han treballat pel benestar i per la cultura del poble i que solament un Estat laic i sectari ha impedit arrodonar l'obra social i educadora de l'església. I ho afirmen tranquil·lament, com si els treballadors mexicans no recordessin els trenta anys de dictadura que, d'acord amb l'església, exercí Porfirio Díaz.

Parlen de l'educació quan tothom sap que Mèxic era un dels pobles que acusava un més gros percentatge d'analfabets, mentre dominà l'església, i que fou únicament a partir de la revolució del 1912 quan els governants es preocuparen d'obrir escoles, de crear mestres i fundar biblioteques públiques. Un testimoni de qualitat és l'ex-ministre d'Instrucció pública José Vasconcellos. Fou en temps d'Obregon que Vasconcellos emprengué una croada per tot el territori de Mèxic a favor de la cultura, entre una població d'analfabets que l'església deixà com a herència als revolucionaris.

Ara bé; no arribem a comprendre com «El Debate» s'esforça tan a voler fer comprendre als seus lectors que l'església mexicana ha fet tant i tant a favor del poble, quan podria fer, a Espanya ara que manen, una mica del que diu que han fet els seus correligionaris de Mèxic d'abans de la revolució.

Si bé entrava en el programa d'«El Debate» tornar els havers a la clerecia, també deien que resoldrien el problema de l'atur forçós, treient els diners d'allà on fossin, segons declaracions del líder catòlic Gil Robles, ministre de la Guerra.

I al nostre país no s'ha fet res a favor dels treballadors en atur forçós. Arreu del món s'obren treballs públics, es concedeixen socorsos, es parcel·len terres i es reparteixen entre els parats als afores de les grans ciutats, creant els «Horts per a obrers sense feina. Ah, però el que han fet els catòlics espanyols és votar una llei de contrareforma agrària que priva la terra als camperols espanyols, i els llança al carrer amb llurs famílies, a la bona de Déu, que aquest, diuen que ja els tindrà en compte el sacrifici i la misèria passada a la terra, on gaudeixen de tots els privilegis els prelats de l'església catòlica i romana.

«¡Ah! Si todas las fuerzas que los estados derrochan en combatir a la iglesia las emplearan en favorecer su acción educadora. ¡Que otra sería la suerte de los pueblos! ¡Con que elocuencia habla el pobre pueblo mejicano!»

Així acaba l'editorial d'«El Debate». I nosaltres preguntem: ¿Voldriem saber quina és l'obra educadora del Govern del segon bienni de la República espanyola? ¿Quantes escoles s'han obert a Espanya des de que la Ceda està al Poder? I encara, ¿quin és el programa d'Instrucció Pública del Govern espanyol dominat pels catòlics? L'ignorem.

SECCIO D'ESPORTS

Segona Categoria Ordinària

Resultats del diumenge passat:

F. C. Banyoles, 2 - Olot F. C., 3
A. D. Manlleu, 2 - C. E. Ripoll, 0

F. C. Banyoles, 2 - Olot F. C., 3

Diumenge passat, al camp del Banyoles, es jugà l'anunciat encontre de Campionat entre el F. C. Banyoles i l'Olot.

En aquesta partida l'equip olotí obtingué una falaguera victòria en una actuació entusiasta i encertada. La primera part ja acabà amb el resultat de 2 gols a 1 favorables a l'Olot. En el segon temps tornaren a marcar els olotins i poc després el Banyoles logra el seu segon gol. Intensifiquen l'atac els banyolins per tal de poder lograr l'empat, més l'encertada tasca de l'Arbós, a la porta de l'Olot, fa que s'arribi al final de la partida sense variar el resultat de 3 gols a 2 a favor de l'Olot.

L'equip vencedor s'alinià com segueix: Arbós, Roura, Gala, Aureli, Haro, Gamell, Galceran, Plana, Mallol, Valentí i Cervantes.

Els partits per a demà

C. E. RIPOLL contra OLOT F. C. Partit difícil el que jugarà demà l'Olot al camp del Ripoll. No obstant creiem que l'equip olotí pot obtenir un bon resultat i qui sap si la victòria.

U. E. FIGUERES contra F. C. BANYOLES. Aquest és l'altre partit que es jugarà demà i que indubtablement pot assegurar-se que acabarà amb la victòria del Figueres.

CLASSIFICACIÓ

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
U. S. Figueres .	7	6	0	1	17	7	12
Manlleu . . .	8	6	0	2	33	10	12
Olot F. C. . .	8	5	0	3	12	14	10
C. E. Ripoll .	8	4	0	4	12	18	8
Banyoles . . .	7	3	0	4	13	22	3

Aquesta classificació està establerta d'acord amb les normes del «goal-average» i amb la corresponent cessió dels punts de l'«Ausà» a tots els equips participants.

CAMPIONAT AMATEUR

Els partits de demà

Joventut d'Olot - Abadessenc
Roda - Tonenca
Santperencà - Torelló

C. E. Joventut - Abadessenc Club

Demà, al camp de la Joventut, tindrà lloc un interessant encontre de Campionat en el qual s'enfrontaran el C. E. Joventut d'Olot i l'Abadessenc Club. La partida es presenta molt disputada, més sembla que amb la nova aliniació que presentarà el Joventut, hi han posades moltes esperances per tal de lograr la victòria.

ESCACS

Campionat Individual de les Comarques de Girona

Resultats de diumenge passat, tercera Ronda:

J. Xirau guanya a P. Arpa.
C. Huerta guanya a J. Planas.

La partida Ramisa Armengol, es jugà a la nostra ciutat, a les deu de la nit, en el Cafè del Casino, acabant en taules després de 2'45 hores de joc. La puntuació actual és la següent:

	Partides	Punts
Sr. Carles Huerta - Figueres	3	7
Sr. Joan Xirau "	2	6
Sr. Josep Planas - Banyoles	2	4
Sr. Jaume Ramisa Olot	2	3
Sr. Joan Armengol Olot	1	0
Sr. Pere Arpa - Banyoles	2	2

Per a demà, dia 3 de novembre, hi ha assenyalades les partides Planas-Ramisa i Arpa-Armengol, que tindran lloc en el magnífic saló de joc del «Club d'Escacs Banyoles», domiciliat a l'Hotel Flora, d'aquella ciutat. Confiem en que els representants olotins repetiran l'excel·lent actuació de Figueres.

Camiseria BENET

per fi de temporada

gran rebaixa de preus

Merceria BENET

No ho diem nosaltres

De UNA NOCHE DE AMOR, de Grace Moore, diu la premsa:

LA VANGUARDIA: «Esta producción venía precedida de un éxito ruidoso obtenido en las más importantes salas de Europa y América... y lo fué de tal forma que «Una noche de amor» alcanzó en su primera proyección en el Maryland un triunfo rotundo. (Dia 12 d'octubre).

LA PUBLICITAT: «...Grace Moore canta admirablement. Quina veu. I quina reproducció. Mai no havíem sentit en el llenç una veu tan ben reproduïda. Una veu amb l'esclat i la frescor originals ben intactes. (Dia 13 d'octubre).

EL DIA GRÁFICO: «...La película fué muy bien recibida por el respetable, que no salió defraudado, sino todo lo contrario, que se encontró con un film que superaba enteramente lo que había imaginado. (Dia 13 d'octubre).

EL DILUVIO: «La Columbia ha tenido con esta cinta su primer gran éxito, éxito que creemos se repetirá y puede además estar orgullosa de poseer una película como «Una noche de amor», que por si sola sirve para acreditar una marca. (Dia 13 d'octubre).

SASTRERIA JOSEP FONT

EXTENS ASSORTIT D'ABRICS
A MIDA I DE CONFECCIÓ

Carrer Bellayre, 1 i Pati, 4 OLOT

J. CASADEMONT

DENTISTA

Tarifes: per disposició del Col·legi Oficial d'Odontòlegs, les convingudes entre els professionals de la ciutat.

Els dimecres no visita

OLOT Carrer Sant Esteve, 21

Transports generals PERE TRESSERRAS

Recader diari d'Olot a Barcelona i retorn

Per encàrrecs, adreseeu-vos a:

OLOT:

Carrer Pare Antoni Soler, 7. - Telèfon, 16

BARCELONA:

ENRIC B. DE QUIRÓS

Carrer Pau Iglèsias, 50. - Telèfon, 12042

PLANA DEL CINEMA

DEMÀ DIUMENGE, dia 3

Admiradors de Grace Moore

Els primers i més fervents admiradors de Grace Moore han estat les grans figures cinematogràfiques. Eddie Cantor, Glòria Swanson, Norma Shearer, Clark Gable, Maurice Chevalier, etc., etc., han prodigat a la gloriosa protagonista de «Una noche de Amor» els més encomiàtics elogis.

Per tal de què el lector en tingui una idea de l'esclatant èxit que ha obtingut a tot el món «Una noche de Amor», n'hi haurà prou en recordar que aquest film obtingué el primer premi de l'Acadèmia de Belles Arts de Hollywood i que, amb motiu del seu triomf, Grace Moore va obtenir un seguit de distincions i honors com ja mai havien estat prodigats en cap altra artista del seu gènere.

Grace Moore havia triomfat ja en l'òpera i és una de les primeríssimes estrelles del Metropolitan House, de Nova York. Ha actuat amb gran èxit en els principals teatres, essent una de les contrats més renomades del món.

Va debutar al cinema, amb resultats molt poc falaguers, en un film amb Lawrence Tibet. No obstant i això, Columbia la va designar per al paper principal de «Una noche de amor». Disposada novament a provar sort, va acceptar, i l'èxit l'enlairà a la categoria de primeríssima estrella cinematogràfica.

CRAWFORD

GABLE

MONTGOMERY

Cuando el diablo asoma

«Cuando el diablo asoma»

Si alguna pel·lícula ha lograt la categoria de verdadera obra de gran interès literari, en un nou assaig per a edificar la cinematografia, aquesta ha estat, sens dubte, «Cuando el diablo asoma» que aviat veurem en una de les nostres sales.

Aquesta pel·lícula que amb motiu de la seva estrena logrà un dels més sensacionals èxits de l'any, està interpretada per Joan Crawford, Clark Gable i Robert Montgomery, reunits per primera vegada en un mateix film.

Aquesta producció ha estat dirigida pel famós i conegut director W. S. Van Dyke, el qual, pot assegurar-se, ha lograt una de les seves més difícils i afortunades creacions. Es tracta d'un film produït per la gran editora Metro Goldwyn Mayer.

«METROGOLDWYN MAYER»
«COLUMBIA FILMS, S. A.»
«ARTISTAS ASOCIADOS»
«UFILMS», etc., etc.

garanteixen la temporada de cinema al **TEATRE PRINCIPAL D'OLOT**

Greta Garbo
Jeanette Mac Donald
Joan Crawford
Jean Arlow
Anna Sten
Grace Moore
Merle Oberon
Marta Eggerth
Claudette Colbert
Lilian Arwey

Charlot
Gary Cooper
Clark Gable
Maurice Chevalier
Jan Kiepura
George Raft
Eddie Cantor
Fredric March
George Brent
Stan Laurel
Oliver Hardy

alguns dels artistes de la pantalla del **TEATRE PRINCIPAL D'OLOT**

«El caballero del Folies Bergere»

Una cançó i un artista que un dia vàren fer-se populars al món enter, novament tornen a reaparèixer en la divertidíssima comèdia musical «El caballero del Folies Bergere».

En aquesta nova aparició del gran «chansonnier» francès serà un vertader festí per la vista el poder admirar la serena i exòtica bellesa de Merle Oberon, la picaresca gràcia de Ann Sothern i l'encant de les «girls» que, amb la seva bellesa, animen les escenes de revista.

A tot això cal afegir-hi una música inspiradíssima i molt agradable. Chevalier interpreta cinc números especialment escrits per ell. Quatre d'aquests números han estat compostats per Jack Mashill i Jack Stern i el cinquè és original de Harold Adamson i Burton Lane.

El rodatge de

«Dentro de cien años»

Ultimament han estat rodades, als estudis de la «London Film» d'Anglaterra, algunes sensacionals escenes en les quals s'hi veu disparar un canó intersideral, primer en el seu gènere, per al film de H. G. Wells, «Things To Come» (Dentro de cien años). Un detall interessant d'aquestes escenes és el dibuix dels trajos usats per la gent del futur, els quals han estat creats expressament per aquesta pel·lícula per eminents modistos.

«El velo pintado»

L'estrena de «El velo pintado» causarà sensació per haver estat considerada per la premsa del món enter, com la més feliç actuació realitzada, fins a la data, per Greta Garbo.

«El velo pintado», basat en la famosa novel·la de W. Somerset Maugham, ha estat dirigit per Richard Bolelawsky, el director rus que arran de la seva primera realització, «Rasputín y la emperatriz», fou qualificat a primera fila entre els grans directors. Comparteixen l'honor de l'actuació amb la genial artista sueca, els celebrats actors Herbert Marshall, George Brent, Jean Hersholt i Warner Oland.

Sabut l'interès i espectació que hi ha sempre per conèixer una producció de Greta Garbo, sinònim de màxima categoria artística, estem segurs que el públic d'Olot no quedarà defraudat davant aquesta obra capital, una de les més importants que Metro-Goldwyn-Mayer ens ofereix aquesta temporada.

Metro-Goldwyn-Mayer presenta la genial

Greta **Garbo**

en «El velo pintado»

Informació local i comarcal

LES ACTIVITATS DEL «CENTRE CATÒLIC. Els qui es pensaven que la vella caverna del carrer de Clivillers només donava senyals de vida una vegada a l'any amb la representació de «Els Pastorets», hauran quedat ara bocabadats al constatar la mena d'activitats amb que es despenja el «Centre Catòlic».

Efectivament, com si no fos prou la defensa descarada que prengué temps enrera d'aquella candidatura lliguero-monàrquica-carlina anomenada de «Coalició Ciutadana», ara, per a millor servir a les dretes, ha muntat unes oficines destinades al Carnet electoral, amb cambra fotogràfica i tot.

El «Centre Catòlic»—sota el patrocini de la Sagrada Família — ha deixat la seva actuació de propagandista catòlic per a dedicar-se a la pesca de vots per les dretes.

Com queden els pocs esquerrans que hi pugui haver amb sentiments catòlics, davant aquest nou antagonisme que ve a obrir aquest «Centre» entre les idees liberals i el catolicisme?

“Les Oportunitats”

Botons de tota mena
a preus incompatibles

Francesc Macià, 17.

OLOT

L'EMPRESA DEL TEATRE PRINCIPAL. Ha estat presentada a l'Ajuntament, per l'empresa del Teatre Principal, una proposició demanant la modificació de l'actual contracte d'arrendament.

De donar-se satisfacció a la petició feta, l'obligació de l'empresa a donar tres funcions de sarsuela o òpera durant la Festa Major, desapareixeria. En canvi, contrauria la de donar, als esmentats dies, almenys dos espectacles de sarsuela o declamació (comèdia o drama) amb companyies d'acreditat cartell. A més a més,

s'obligaria a celebrar, durant l'any, divuit espectacles teatrals, amb companyies de sarsuela, òpera o drama.

Fulles TOLEDO

Abans, 0'25; ara, 0'15

Abans, 0'40; ara, 0'25

Perfumeria VIÑETA

ROBATORI. Dilluns passat, quan acabava de cobrar l'import de la venda de llet a la «Granja Soldevila» durant la quinzena, li foren sostretes a una dona 175 pessetes que duia a la butxaca. Hom ignora l'autor del robatori.

Anònima de Transports

Servei de RECADER diari

Olot - Barcelona i retro

OLOT: Telèfon, 48

BARCELONA: JOAN ARIAS
Plaça del Born, 15 Telèfon, 13354

DONATIUS. Com tots els anys, abans d'absentar-se d'Olot el senyor Malagrida, ha fet un donatiu de 1000 ptes., per tal d'ésser distribuïdes entre les entitats benèfiques d'Olot.

PELLS, la casa que en té més Bisuteria CASADEMONT

MARGARIDA XIRGU. Dies enrera, estigué breus moments en la nostra ciutat el representant de la companyia

de Margarida Xirgu, senyor Josep Martín, i ens assabentà del propòsit de la insigne actriu, d'organitzar una tournée arreu de Catalunya, amb les obres «Fuenteovejuna» de Lope de Vega i «Yerma» de Garcia Lorca.

Celebraríem que amb aquest motiu, el poble d'Olot tingués ocasió de sumar-se a l'homenatge que tot Catalunya tributa a la seva actriu més genial.

Vda. de P. Bonavia

Agència de Negocis

Gestió i despatx de tota classe d'assumptes en les oficines de l'Estat, Província i Municipi.

Segurs - Viatges
Cobrament de Crèdits
Corresponsals a Girona
Barcelona i Madrid

Sant Esteve, 21

OLOT

COBRAMENT DE CÈDULES. El Butlletí Oficial de la Generalitat publica una circular d'aquesta Comissaria Delegada prorrogant el període voluntari de cobrament de cèdules personals a tots els pobles de les comarques gironines, fins el 30 d'aquest mes.

També publica una altra circular de la mateixa Comissaria delegada adreçada als Ajuntaments de les comarques gironines recordant l'acabament del termini per a la confecció dels Padrons de cèdules personals per al 1936.

ALERTA als primers frets!!

Evitareu refredats prenent el deliciós PONCHE MORERA

De venda en tots els cafès!!

SUBHASTA. El dia 15 de novembre proper a les 12 hores tindrà lloc a la casa Consistorial la subhasta per a l'adjudicació de la construcció de l'obra de renovació de l'Enllaç de carreteres.

Atenció!!

MAYER El Calçat IMPERMEABILITZAT

MAYER El Calçat lleuger, còmode i pràctic

Calçats i gèneres de punt

GRAN NOVETAT!

MAYER No conté ni una partícula de GOMA

MAYER UNA EXCLUSIVA de

CASA ROVIRA Sant Esteve, 6 i 10. - Olot

Informació local i comarcal

UN ADVERTIMENT ALS NOSTRES LECTORS. Els nostres estimats lectors ja s'hauran adonat que algunes setmanes el nostre periòdic deixa molt que desitjar quant al contingut i al comentari de certs fets de gran actualitat que cap periòdic que s'estimi pot excusar-se de reportar. Els nostres lectors, però, ja hauran endevinat que la culpa no és pas nostra. Els blancs que la setmana passada figuraven en el nostre periòdic parlen més que totes les excuses que podríem donar-los.

Ara bé; compremem que siguin tatxats per la censura articles i informacions de la més gran inofensivitat, puix que tot això depen del bon o mal humor del senyor censor. Però el que ja és una mica estrany que aquest criteri es porti fins a les coses més incomprensibles, com per exemple, tatxant tot un fragment del discurs del senyor Azaña com ens passà la setmana passada, fragment que tots els diaris que han arribat a les nostres mans han pogut salvar.

A més a més, tenim entès que el senyor ministre de la Governació ha donat reiterades ordres de suavitzar paulatinament la censura de premsa. Confiam, doncs, que també arribarà a Olot l'eficàcia de les ordres del senyor ministre.

Reobertura del Centre d'«Esquerra Republicana».

Tal com informàrem als nostres lectors en el número darrer d'aquest setmanari, divendres passat fou aixecada la clausura que d'ençà de l'Octubre de l'any passat pesava sobre els locals de la «Concentració Republicana d'Esquerra».

Els locals de la «Concentració Republicana d'Esquerra» s'han vist aquests darrers dies animadíssims; particularment el dissabte i diumenge passats la gernació que hi desfilà fou comparable a la dels millors dies de lluita política. Hom comentava com és reconfortador l'alt esperit de disciplina de què donen mostres els militants d'«Esquerra Republicana de Catalunya» malgrat les contrarietats sofertes. Tothom ocupa encara el seu lloc. No n'ha mancat ni un!

Aquest número ha passat per la prèvia censura

REOBERTURA DEL «CASAL CATALÀ». Havem d'informar als nostres lectors, amb la satisfacció que és de suposar, que dijous passat fou aixecada la clausura del «Casal Català» d'aquesta ciutat, el qual també restava tancat d'ençà de l'Octubre de l'any passat.

J. Torrent Sacrest

METGE

ELECTRICITAT - RAIGS X

Baix del Tura, 3. - Telèfon, 92. - OLOT

RECTIFICACIÓ. En l'article «Per a la pacificació dels esperits» del nostre col·laborador Antoni Casadellà, aparegut la setmana passada en el nostre periòdic, convé fer-hi una rectificació important.

En el paràgraf on diu, parlant de la Llei d'Arrendament Rústecs, que «no permet al propietari transformar l'arrendament pactat en metàl·lic en arrendament en fruits» el **no** subratllat sobra, tota vegada que **no** d'aquesta llei precisament consisteix en l'autorització que dona als propietaris de transformar l'arrendament en la forma que deixem indicada.

FARMACIA i
PERFUMERIA

LABORATORI
D'ANÀLISIS

JOSEP M.^a

lach

Plaça de la República - Nova St. Antoni, 12

OLOT

Transports E. Interurbans, S. A.

OLOT: Lorenzana, 14 - Telèfon, 58

Servei de passatgers entre OLOT i BARCELONA
(per Sant Joan de les Abadesses)

	P. C.	E.	P. C.	P. C.	P. C.
Sortides d'Olot	4'45	8	11'30	15'30	17'45
“ St. Joan Abadesses	6'10		13'15	16'55	
“ Ripoll		9'55			19'35
Arribada a Barcelona	8'35	12	15'37	19'45	22

		E.	P. C.		P. C.	P. C.
Sortides de Barcelona		6	10'30		15'20	19'30
“ Ripoll	6			12'20		
“ St. Joan Abadesses	6'15	9'05	13		17'50	22'10
Arribada a Olot	7'15	10	14	14	18'50	23

Abreviatures: E. Estació.

P. C. Plaça Catalunya.

LINEA D'OLOT A VIC

Sortides d'Olot: 4'45 i 15.

” de Vic: 8 i 15.

PREU: 6 pessetes.

Informació local i comarcal

SE'NS PREGA LA INSERCIÓ:
«Oberta pel ministeri d'Agricultura, Indústria i Comerç, informació pública sobre la conveniència d'estudiar el problema que planteja el funcionament dels magatzems de venda a preu únic, la Cambra de Comerç de Girona, convida a totes les Unions gremials, Unions de detallistes i al comerç detallista en general, a que exposin per escrit, per tot el dia 10 del present mes, totes les suggerències que estimin del cas sobre un afer tan interessant i que tant afecta al comerç detallista, a fi de tenir-les en compte en el informe que la Cambra ha d'emetre.»

MAGDALENA OLER **COMADRONA - CIRURGIANA** **OFEREIX EL SEU TREBALL**

Francesc Macià, 10, 2on., 1.ª - OLOT

Subscripció popular a favor de l'ascensor de l'Hospital

Suma anterior, 9001'85 pessetes.
Nous donants: L. A., 50 ptes.; X. X., 50; Lliberata Casamor, 25; Joaquim Solà de Morales, 50; Un olotí que viu a Barcelona, 25.

Total, 9201'85 pessetes.

LES ARTS

DE L'EXPOSICIÓ «AMICS DE L'ART VELL.» En l'acte de clausura de l'exposició organitzada pels «Amics de l'Art Vell» a la «Sala Vayreda» hi assistiren l'ex-comte de Güell, President de l'Acadèmia de Sant Jordi, i els senyors J. de C. Serra Ràfols i F. Gomez, secretari i delegat respectivament de l'entitat «Amics de l'Art Vell».

Ramon Pons i Vila **METGE**

Especialitat en les malalties dels nens

Vilanova, 28. (Torre dels Coloms)
De 11 a 1 i de 4 a 6

L'EXPOSICIÓ MIQUEL BOSCH I PLA. La setmana que ve ens ocuparem degudament de la interessant exposició de pintures que el jove artista olotí Miquel Bosch ha tingut oberta a la «Sala Vayreda».

EXPOSICIÓ IU PASQUAL I PERE CREIXAMS. Hi ha anunciada per avui dissabte, dia 2, a la «Sala Vayreda»,

l'obertura de l'exposició de monotips i litografies originals dels prestigiosos professors de la nostra Escola Superior de Paisatge, senyors Iu Pasqual i Pere Creixams. Els augurem un bon èxit.

Guants llana, pell, forrats i per XOFER. Compri'ls baratíssims a la Bisuteria CASADEMONT

ANUNCI. El Conseller Regidor de Governació recorda que no serà autoritzada la col·locació de canonades d'estufes que surtin a la via pública, si la conducció no arriba fins a la teulada del respectiu edifici, advertint que les que no siguin instal·lades en aquestes condicions seran fetes retirar.

UNIÓ EXCURSIONISTA DE CATALUNYA: OLOT, organitza pel proper dia 9 de Novembre, una excursió a Pla Traver de Coll de Cades. Vocal: J. Ferran.

* Per demà, a l'estatge social, inauguració d'una interessant exposició de fotografies del Campament Social celebrat per l'«Unió Excursionista de Catalunya» en el mes de juny passat, en els paratges del Mas «Can Basil».

Gràfiques **Minerva**

Carrer Bisbe Guillemet, 8 - OLOT

Establiment tipogràfic modern

Treballs comercials de totes classes - Impresos moderns i de luxe - Edició de llibres i periòdics - Targeteria - Enquadernacions

La impremta on s'edita

aquest setmanari

El Metge - Oculista de Girona **R. Saguer - Canal**

Ex-alumne dels Hospitals Clínic i Santa Creu, de Barcelona, i Hotel Dieu i Quinze-Vingts, de París

Visitarà la ciutat d'Olot,
cada dilluns, de 9 matí a
4 tarda, al carrer de Sant
Ignasi, 2, pis segon, (Casa
Costa), cantonada Plaça

Despatx a Girona:

Carrer Ciutadans, 3, 1er. - Telèfon, 222

**Un esdeveniment
sensacional!**

La prodigiosa i melodiosa veu de
**GRACE
MOORE**

qualificada unànimament com la millor
cantant del món, ha fet el miracle!!

L'òpera, espectacle de l'aristocràcia,
que sols ha tingut marc apropiat en
els escenaris dels grans teatres cosmo-
polites, es fa popular i penetra en
els cinemes dels pobles més apartats,
gràcies a aquesta pel·lícula prodigiosa.

Fragments escollits de CARMEN,
MADAME BUTTERFLY,
CHIRIBIRIBI, (cançó popular italiana)
TRAVIATA, etc., etc.

La opereta que crea un nuevo género en el cine

Columbia Films presenta

EDDIE CANTOR
dice: "¡La mejor can-
tante del mundo!"

NORMA SHEARER
dice: "¡Gloriosa voz!"

CLARK GABLE
dice: "¡Voz divinamen-
te melodiosa!"

GLORIA SWANSON
dice: "¡Ami me
emocionó!"

MAURICE CHEVALIER
dice: "¡Magnifique!"

Grace Moore
**en UNA NOCHE
DE AMOR**

com **TULLIO CARMINATI** **LYLE TALBOT**
MONA BARRIE

Director **VICTOR SCHERTZINGER**

Un Film Columbia

Una nova conquesta de la pantalla!! - L'òpera s'ha incorporat amb grandioss èxit al cinema!!

Demà diumenge, dia 3 de novembre 1935. - Estrena en el
TEATRE PRINCIPAL. - OLOT

Despatx de localitats: **CASA ORÓ**